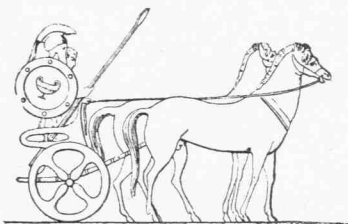

νεψ' ἔξαφρα καὶ θέριεψεν ἀπὸ ποδήλατο ἔγεινε σιδερά-
λογοῖ) γυρομένο ἀπάνου σ' αὐτὸ τὸ κορμί της μὲ τευτομένο
τὸ λαιμὸ καὶ τὸ κεφάλι κρατημένο ἴσα ὀλοῖσα, ἀγωνίζεται
καὶ ιδρώνει νὰ δαμάσῃ πρῶτα τὸ θηρίο καὶ ὕστερα μ' ἐκεῖνο νὰ
κάνῃ ὅ τι θέλει, νὰ στέκεται ἀπάνου του ὅπως θέλει καὶ
καθὼς τρέχει ὀρηκτικά, μοιάζει μὲ τὸν καβαλάρη ποῦ μα-
τάνει σπιρουριάζοντας τὸ ἄτι γιατί ζητάει νὰ φτάσῃ κά-
ποιον ἢ νὰ φύγῃ κάποιον. Κ' ἐγὼ ἀπὸ τὸ παραθύρου τὴν
ἀγναντεύω ποῦ γυρίζει καὶ γυρίζει καὶ τώρα σὰ σ' αἶτα χύ-
νεται καὶ χάνεται καὶ πάλι ξεκαφαίνεται καὶ στρίβει καὶ
πάει πλαγινὰ καὶ κάνει ὀνότερο τὸ τρέξιμό της· καὶ ἀπὸ τὸ
κῦτταμα θαμπόνομαι καὶ σ' τὸ τέλος τὴ βλέπω σὰν τριαντα-
φυλλέμιαν ὀπασία, σὰν κυνηγήτρα νύφη, δουλεῦτρα τῆς
Ἀρτέμιδος. Γιατί ν' ὅταν κατεβαίῃ ἀπὸ τὸ ποδήλατο καὶ
πατάῃ στὴ γῆ, δὲ χάνει τὸν πρῶτο της ἀέρα· ἔχει μιὰ γορ-
γάδα, μιὰ ξεγροισιά, μιὰ τόλμη, μιὰν ἐλευθερία, καὶ ὅταν
στέκῃ καὶ ὅταν περπατῇ, σὲ κάθε στάσιμό, σὲ κάθε κίνημα·
ἔχει κάτι τι ἀντρίκιο, ποῦ κάνει τοὺς γέροντας νὰ σκανδα-
λίζονται, καὶ τοὺς νέους νὰ συλλογίζονται. Ἐκεῖνοι ποῦ
κνττάζουν πάντα καὶ μονάχα πίσω, καὶ θέλουσι τὴ γυναῖκα
μόνο ταπεινὴ καὶ ἀπλὴ νοικοκυρά, τίποτε περισσότερο, θα-
ροῦν τὴν ἀπληρῆ Ἀμαζόνα καὶ κάνουν τὸ σταυρὸ τους ψι-
ψιθυρίζοντας: — Ποῦ κατατήσαμε! — Κ' ἐκεῖνοι ποῦ κντ-
τάζουν πάντα καὶ μονάχα ἐμπρός, καὶ θέλουσι τὴ γυναῖκα
σωστὴ συντροφισσα τοῦ ἀντρὸς σ' ὅλα τ' ἀγαθὰ τοῦ πολιτι-
σμοῦ καὶ σ' ὅλες του τὲς τρέλλες, βλέπουν τὴν κόρη αὐτὴ
σὰν πλάσμ' ἄνωτερο ἀπὸ τ' ἄλλα τοῦ φύλου της, καὶ ἀνα-
γαλλιάζουν.

Ἐγὼ νομίζω πὼς κανεὶς δὲν πρέπει νὰ βλέπῃ, μονάχα
καὶ παντοτεινὰ, ἢ πίσω ἢ μπροστά· πρέπει νὰ βλέπῃ μαζί
καὶ μπροστὰ καὶ πίσω τότε θὰ καταλάβῃ πὼς καὶ τῆς μιᾶς
καὶ τῆς ἄλλης φυλῆς οἱ γυναῖκες καὶ οἱ ταπεινὲς καὶ ἀπλὲς
νοικοκυρὲς ποῦ δὲν ξεμντίζουσι ἀπὸ τὸ σπίτι, καὶ οἱ ἄλλες
ποῦ ἀνατρέφουσι ἐλεύθερα καὶ μὲ ἄλογα καὶ μὲ σιδερά-
λογα, εἶναι ὅμοια ἀληθινὲς, ὅμοια σεβαστὲς καὶ ἀξιολά-
τρευτες γυναῖκες· φτάνει νὰ εἶν' ἀπὸ ἀγρὸν μέταλλον ὄλες·
νὰ εἶνε αὐτὲς σωστὰ παλαιαῖες, καὶ ἐκεῖνες σωστὰ προοδευ-
μένες· νὰ μὴν εἶνε μαίμοῦδες, οἱ πρῶτες τοῦ σπιτιοῦ,
καὶ οἱ δευτέρες τοῦ δρόμου. Τὸ πνεῦμα, ἡ καρδιά καὶ ἡ ἀρετὴ
δὲν εἶνε χαρίσματα ἀποκλειστικὰ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης φυ-
λῆς. Τὸ σπίτι δὲν εἶνε πάντα τὸ σημάδι τῆς καλῆς γυναῖκας·
καὶ ὅτι δυναμώνει τὸν ἄνθρωπο καὶ τότε συνειθίζει σ' τὴν
ἐνέργεια καὶ τὸν κάνει πιὸ ἐλεύθερο, καὶ δὲν εἶνε, εἴτε
γιὰ τὸν ἄντρα, εἴτε γιὰ τὴν γυναῖκα. Κ' ἐγὼ ποῦ σέβομαι τὰ
παλαιὰ καὶ τὰ πατροπαράδοτα, κάθε ποῦ τὴν ἀγναντεύω
τὴ γοργὴ ποδηλατίστρα, δὲ μπορῶ νὰ μὴ τὴ στοχαστῶ μη-
τέρα μιαν ἡμέρα ποῦ θὰ κἀνῃ τὰ παιδιὰ της ὀραϊότερα
καὶ θὰ ξέρῃ τὴ δουλειὰ της καλλίτερα ἀπὸ πολλὰς ἀναιμι-
κὲς καρκαξέες, ψευτοπαναγίες τοῦ σπιτιοῦ.

Ο ΦΙΛΟΣ ΣΟΥ

ἈΝΑ ΤΟ ἈΣΤΥ

Εὔρον πάλιν ἀφορμὴν οἱ ἀθηναῖοι νὰ κινήθουν. Ἡ
ἀλήθεια εἶνε ὅτι πλησιάζει νὰ κατακτήσῃ πρόληψις ἢ
περὶ τῆς δυσκινήσιας των ἰδέα. Δὲν ἀφίνουσι περιστά-
σιν νὰ παρέλθῃ οἱ ἄνθρωποι χωρὶς νὰ ἐγκαταλείψουν
μετὰ ζηλευτῆς εὐκολίας καὶ μετ' αἰσθημάτων τινος
ἀνακουφίσεως τὸ πυριφλέγες των Ἄστυ καὶ νὰ τρέξουν
ἔξω νὰ δροσιθοῦν, νὰ νηπιεύσουν, νὰ διασκεδάσουν.
Οὔτω τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐγ-
καινίων τῆς κορινθιακῆς διώρυγας, πληθῆος πολὺ σὺν
γυναίξιν καὶ τέκνοις, ἔσπευσαν νὰ μεταβοῦν ἐπὶ τόπου.
Καὶ τὴν σπουδὴν των ἀντήμειψε θέαμα ἀληθῶς ἔξοχον.
Τὰ ἐγκαίνια τοῦ περιφύρου ἔργου ἐτετέλεσθησαν μετ'
ὄλης τῆς λαμπρότητος, τὴν ὁποίαν διαθέτομεν. Ὁ
Βασιλεὺς ἐξεφώνησε λόγον μακρὸν. Ἡ Βασίλισσα διὰ
χρυσῆς ψαλλίδος ἀπέκοψε τὸ συμβολικὸν κυανόλευκον
νῆμα τὸ ἐμποδίζον τὴν ἀπὸ τοῦ ἐνδὸς μέρους εἰς τὸ
ἄλλο μετάδασιν. Καὶ τοῦ ἐμποδίου ἀρθέντος ἤρχισεν
ἡ διελεύσις των σακφῶν, των πρώτων τὰ ὅποια ἐχρη-
σιμοποίησαν καὶ ἐχαίρεισαν τὴν διώρυγα. Ἡ στιγμὴ
ἦτο περιανθῆς καὶ πλήρης αἰσθημάτων καὶ σκέψεων.
Τὸ ὄνειρον των αὐτοκρατόρων τῆς Ρώμης πραγματο-
ποιεῖται μετὰ τόσον χρόνον, ἢ δ' ἐπιστήμη καὶ ἢ ἐμ-
πειρία τοῦ σημερινοῦ αἰῶνος παραδίδει συντελεσμένον
εἰς τοὺς μεταγενεστέρους ἐν των μεγαλοπρεπεστέρων
καὶ διαρκεστέρων κατορθωμάτων τῆς ἀνθρωπίνης δυ-
νάμειως... Οἱ ἀθηναῖοι μας δὲν ἐπέστρεψαν ἐκ Κορίνθου
μόνον μετ' τὴν φαιδρότητα τῆς ἀναψυχῆς καὶ τῆς διασκε-
δάσεως, ἀλλὰ καὶ μετ' τὴν συγκίνησιν τὴν ὁποίαν ἐμπνέει
ἐπ' ἀγαθῶ ἢ θεᾶ τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ ἐπιδολητικοῦ.

Τὴν π. Πέμπτην ἀπεβίωσεν ὁ ἰατρὸς Δὲ Φιλίπ. Ὁ
θάνατός του ἐθύθησεν εἰς μέγα πένθος ὅλους τοὺς γνω-
ρίσαντας τὸν ἄνδρα—καὶ εἶνε τὸσῶ πολλοί,—καὶ ὑπὸ
τῆς ἐπιστήμης του πολυτρόπως εὐεργετηθέντας. Πρὸ
εἰκοσαετίας ἀποκατεστημένος ἐν Ἀθήναις ἐξήσκει τὴν
φιλόανθρωπον ἐπιστήμην του ὅχι μόνον μετὰ θαυμαστῆς
ἐπιτυχίας, ἀλλὰ μετ' εὐλικρινείας καὶ ἐπιλοκερδείας
ἀληθῶς ἀγνωστοῦ εἰς τοὺς κοινούς ἀσκλητικιάδας. Ὁ
Δὲ Φιλίπ ἦτο ἰατρὸς ὀμοιοπαθητικὸς, ἠσθάνετο δὲ τό-
σον ἔρωτα πρὸς τὴν ἐπιστήμην, τῆς ὁποίας ἐθερά-
πευεν ἄγνωστον εἰσέτι μέθοδον, ὅσον καὶ πρὸς τοὺς
ἀσθενεῖς του, τῆς υγείας των ὁποίων ἢ ἀποκατάστασις
ἀπετέλει τὸν μόνον του σκοπὸν καὶ τὴν μόνην του
ἀμοιβήν. Περὶ τῆς θεραπευτικῆς τοῦ ὀμοιοπαθητικοῦ
καὶ τῆς ἀγαθότητος τοῦ ἀνθρώπου διηγοῦνται θαύματα.
Δὲν ἠξέσθουρον ἂν ἐπιτρέπῃ ἡ ἐποχὴ νὰ πιστεύωμεν εἰς
θαύματα. Ἀλλ' ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ἡ λατρεία τὴν
ὁποίαν ἠσθάνοντο πρὸς τὸν Δὲ Φιλίπ οἱ πελάται του,
εἶλοι του θερμοὶ γινόμενοι ὅλοι, λατρεία, τῆς ὁποίας
πολλάκις ἔτυχε νάντιληφθῶμεν, δὲν εἶνε ἐκ των συνή-
θων φαινομένων τῆς πεζῆς μας ἐποχῆς, μᾶς κάμνει δὲ
νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἡ ἀρετὴ τοῦ ἰατροῦ δὲν εἶνε τὸσῶ
χιμαρικὸν καὶ σπάνιον πράγμα... Ὁ Δὲ Φιλίπ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

κατήγετο ἐξ ἐπιφανοῦς οἴκου τῆς 'Ενετίας' ἡ σύζυγός του ἦτο ἑλληνίς, πρὸ τοῦ δὲ ἀποκατασταθῆ ὡς ἰατρός ἐν Ἀθήναις, διηύθυνε Γαλλικὸν Λύκειον ἐν Πέρα τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

+

Ἡ ἐφετεινή θεατρικὴ παραγωγὴ εἶνε, φαίνεται, προσωρισμένη νὰ μὴ μᾶς δώσῃ οὔτε μίαν στιγμὴν ἀνακουφίσεως. Εἵχομεν ἀναθέσει πολλὰς ἐλπίδας εἰς τοὺς Προϊκοθῆρας τοῦ κ. Καλαποθάκη καὶ ἄλλας τόσας εἰς τὸ Ἐπί τοῦ Καταστρώματος τοῦ κ. Στεφάνου. Ἄλλ' ἡ παράστασις τῶν δύο τούτων ἔργων μᾶς ἐδύθησεν εἰς τὴν αὐτὴν μὲ τὰλλα, καὶ ἴσως ἕνεκα τῶν ἐλπίδων μεγαλύτεραν, ἀπογοήτευσιν. Οἱ Προϊκοθῆραι ἔχουν καλὴν κοινωνικὴν ἔμπνευσιν, ὠραίαν ὑπόθεσιν καὶ πολλαχοῦ μαρτυροῦν περὶ τῆς εὐφυΐας τοῦ συγγραφέως. Ἄλλ' ἡ ἐκτέλεσις ἐν γένει, ἡ σκηρικὴ τῶν οἰκονομῶν εἶνε ἀνεπιτυχής, καθιστᾷ δὲ αὐτοὺς, ὅμοι μὲ τὴν ἀνιχνὴ καὶ πεζοτάτην μουσικὴν, ἔργον πολὺ πληκτικὸν διὰ σκηνῆν.

Τὸ Ἐπί τοῦ Καταστρώματος πάλιν δὲν εἶνε τίποτε ἀπολύτως. Τετριμμένη ὑπόθεσις, ἄχρους, ἄνοστος, σχινοστενῆς διάλογος, ἄνευ πνεύματος, ἄνευ πρωτοτυπίας. Ἄλλ' ὅ,τι σῶζει τὸ ἀτυχὲς κωμειδύλλιον, εἶνε τὰ σκηρικὰ τοῦ—μία ἐπιτυχία τοῦ θιάσου, ἄξια συγχαρητηρίων, — χάρις δὲ εἰς αὐτὰ ἐπαίχθη τετρακίς κατ' ἐπαναλήψιν, θὰ παιχθῆ δὲ καὶ πολλάκις ἀκόμη ἐν συρροῇ κόσμου, μὴ δυσαρεστουμένου.

+

«Ὅ,τι ἡ ἀγάπη τῆς μητρὸς εἰμπορεῖ νὰ συλλάβῃ, μόνον τὸ μῖσός της εἰμπορεῖ νὰ πραγματοποιήσῃ». Τὴν ἰδέαν τοῦ ἀμερικανοῦ ποιητοῦ μᾶς ὑπενθύμισεν τὸ γεγονός, τὸ ὁποῖον ἀνέγραψαν πρὸ τινῶν ἡμερῶν αἱ ἐφημερίδες: Ἐν ὁδῷ Θρασύλου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Ἀ' ἀστυνομικοῦ τμήματος, κατοικεῖ ἡ Σταμάτα χήρα Παρασκευᾶ, καταγομένη ἐκ Σπετσῶν, ἡλικίας 35 περίπου ἐτῶν. Μίαν ἡμέραν, ἔχουσα λόγους ἰσχυροῦς νὰ ἐκροβίσῃ τὸν ἐξαετῆ υἱὸν της Σπυρίδωνα, ἀφοῦ πρῶτον τοῦ ἔδωκε τὰς χεῖρας, τὸν ἐκρέμασεν ἐκ τῆς στέγης καὶ τοποθετήσασα μερικὰ ἄχυρα κάτωθεν, ἔθεσε πῦρ. Αἱ φλόγες ἤρχισαν νὰ περιβάλλουν τὸ δυστυχεῖς παιδίον, προξενήσασα εἰς αὐτὸ πολλὰ ἐγκαύματα, ἔσπευσαν δὲ εἰς τὰς κραυγὰς του οἱ παροικοῦντες καὶ τὸ ἔσωσαν ἴσως ἐκ τρομεροῦ θανάτου. Τὸ γεγονός ἀνηγγέλη ἀμέσως εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἣτις συνέλαβε τὴν σκληρὰν μητέρα, διότι ἠγέρθησαν κατ' αὐτῆς ὑπόνοιαι περὶ ἀποπειράς παιδιοκτονίας.

+

Οἱ φόβοι περὶ τῆς Χολέρας ἀκμαῖοι, ἀλλὰ καὶ αἱ ἐνέργειαι καὶ τὰ μέτρα. Αἱ ἐφημερίδες αὐτὰς τὰς ἡμέρας δὲν κάμνουν λόγον παρὰ περὶ κλιδάνων ἀπολυμαντικῶν, φανικοῦ ὄξεος, καθάρσεων, καθαριότητος, μικροβίων, κρουσμάτων κτλ. Καὶ ὁ κόσμος ὁ ἀναγινώσκων βλέπει τὸν κίνδυνον ἐπικείμενον, ἔχει δὲ τὴν φαντασίαν ἐξημεμένην εἰς τὸ ἄχρον. Περὶ τούτου τοῦλάχιστον μαρτυρεῖ τὸ ἐξῆς γεγονός. Πρωίαν τινὰ νεαρὸς τις ὑπὲρθετος καρενεῖον ἐν τῇ Πλατεῖα τοῦ Συντάγματος, κατέπεσεν αἰφνης εἰς τὸ πεζοδρόμιον καὶ ἤρχισε νὰ σραδάξῃ. Ἠκούσθη μία φωνή:

— Χολέρα!

Καὶ οἱ παριστάμενοι καταληθθέντες ὑπὸ πανικοῦ ἐτράπησαν εἰς ἄτακτον φυγὴν. Καὶ ὁ δυστυχεῖς ἐκεῖνος ἔμεινεν ἐπὶ πολὺ ἄνευ βοήθειας, διότι κανεὶς δὲν ἐτόλμησε νὰ τον πλησιάσῃ, εἰμὴ ἀφ' οὗ ἐβεβαιώθη ὅτι ἡ ἀσθένειά του δὲν ἦτο ἢ παροξυσμὸς τῆς ἐπιληψίας, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἔπασχε.

Τὸ ἐπὶ τοῦ Λευκοῦ Ὄρους Ἀστεροσκοπεῖον.

Τὸ ἐπὶ τοῦ Λευκοῦ Ὄρους Ἀστεροσκοπεῖον πρόκειται ἐπὶ τέλους ἤδη νὰ οἰκοδομηθῆ. Διευθυντὴς αὐτοῦ διορίσθη ὁ κ. G. Capus, ὅστις διεκρίθη διὰ τῶν ἐπὶ τῶν ὄρεων τοῦ Pamir ταξιδίων καὶ ἐρευνῶν του. Ὁ κ. Capus διέμεινεν ἕνα καὶ ἡμισυ μῆνα ἐπὶ τοῦ Λευκοῦ Ὄρους, ὅπως διευθύνῃ τὴν μεταφορὰν τῶν διαφόρων τεμαχίων τῆς μελλούσης ἐπὶ τοῦ ὄρους οἰκοδομῆς. Κατὰ τὰς ἐρεῦνας, ἃς κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐπεχείρησεν ὁ ἐκ Ζυρίχης μηχανικὸς Impfeld ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Λευκοῦ Ὄρους δὲν ἐγένετο δυνατὸν νὰ εὕρωσι κατὰ βάθος εἰς τὴν ὑπὸ τὴν χιόνα κορυφῆν στερεὸν βράχον, ὅστις θὰ ἐπέτρεπεν ὅπως ἡ οἰκοδομὴ ἐπακουμῆσθῃ ἐπὶ στερεοῦ λίθου. Θὰ θεμελιώσῃσι λοιπὸν τὸ Ἀστεροσκοπεῖον εἰς τὴν χιόνα καὶ τὸν πάγον τῆς κορυφῆς· κατὰ τὰ δύο τρίτα θὰ εὕρισκεται ἐντός τῶν πάγων, καὶ μόνον τὸ ἐν τρίτον θὰ ὑπερέξῃ τῆς ἐπιφανείας. Τὸ κατώτερον μέρος τῆς οἰκίας θὰ χρησιμεύσῃ ὡς κατοικία, θὰ ἀερίζεται δὲ δι' ἐνὸς ἀεροφόρου σωλήνος, ὅπως τὰ μεγάλα πλοῖα· τὸ ἀνώτερον μέρος θὰ χρησιμεύσῃ ὡς Ἀστεροσκοπεῖον.

Ἡ οἰκοδομὴ γενήσεται ἐκ ξύλων, 8 μέτρ. τὸ μῆκος, καὶ 4 τὸ πλάτος. Τὸ κατώτερον μέρος θὰ προσδιορισθῆ διὰ τοὺς ἀναβάτας τοῦ Λευκοῦ Ὄρους καὶ τοὺς ὁδηγοὺς αὐτοῦ. Ἡ στέγη τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου θὰ σχηματίξῃ περίξ ἐξώστην περιπεραγμένον, θὰ φέρῃ δὲ τὸν ὅλον ὅστις εἶνε ὠρισμένος διὰ τὴν ὑποδοχὴν τῶν ὀπτικῶν ἐργαλείων. Ἡ ὅλη οἰκοδομὴ θὰ στηρίζεται, ὅπως ὁ πύργος τοῦ Eiffel, ἐπὶ 10 ἰσχυρῶν μετὰ κοχλιῶν ποδῶν, οἵτινες θὰ δύνανται νὰ φέρωσι τὴν μικρὰν οἰκίαν πάλιν εἰς τὴν φυσικὴν της θέσιν, ἐὰν κινήσῃ τις τῶν ὄγκων τοῦ πάγου καὶ τῆς χιόνος, ἢ ἔβηλε μεταβάλλῃ τὴν θέσιν αὐτῆς. Ὅπως ἡ οἰκοδομὴ ἀσφαλῶς ἐπὶ τῆς χιόνος στηρίζεται, καὶ παρέχῃ ὅσον τὸ δυνατὸν μικροτάτην ἐπιφάνειαν εἰς τὰς φοβεράς ἐπὶ τῆς κορυφῆς θεύλλας θὰ λάβῃ τὸ σχῆμα κεκοιμημένης πυραμίδος. Μικραὶ ἐπὶ τῆς στέγης θυρίδες, μὲ διπλὰς ἰσχυρὰς ὑέλους θὰ χρησιμεύωσιν, οὕτως εἰπεῖν, ὡς ὀφθαλμοὶ εἰς τοῦτον τὸν διὰ παρατηρήσεις πύργον, καὶ θὰ καθιστῶσι δυνατὴν τὴν ἀποστολὴν ὀπτικῶν σημείων (σημάτων) πρὸς τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ ὀρίζοντος.

Εὐνόητον, ὅτι ἡ πύρα πολλὴ εἰς κεραυνοὺς ἐκτεθειμένη αὕτη οἰκία, ἔχει καὶ τὰ ἀναγκαῖα ἀλεξιφραυνα. Ὅπως καταστήσωσιν ἀδύνατον τὴν ἐκ κεραυνοῦ πυρκαϊάν, ἅπαντα τὰ ἐκ ξύλου συνιστάμενα μέρη θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἰδιαιτέραν κατεργασίαν ἣτις τὰ καθιστᾷ ἀνεπιτήδεια πρὸς ἀνάφλεξιν. Διὰ τὴν θέρμανσιν, ἣτις φυσικῶς πρέπει νὰ παράγῃ διαρκῆ καὶ μεγάλην θερμότητα θὰ γίνῃ χρῆσις ἀνθρακίτου. Τὸ μέγιστον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Λευκοῦ Ὄρους ψῦχος φθάνει εἰς 32° ὑπὸ τὸ 0. Τὸ θέρος τὸ θερμότερον συχναὶ δεικνύει 12°—14° ὑπὸ τὸ 0. Ὅλα τὰ συστατικὰ μέρη τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου κατεσκευάσθησαν εἰς Παρισίους ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Jaussens. Τὰ διάφορα τεμάχια ἠρθομήθησαν καὶ ἀπεστάλησαν εἰς Chamonix. Ἐντεῦθεν μετεκοιμήθησαν εἰς τὸ ὄρος ὑπεράνω τοῦ Glacier, μέτροι τῶν Grands Mulets, καὶ ἐκεῖθεν ἀκόμη πρὸς τὰ ἄνω μέχρι τοῦ ἀνωτέρου Rocher Rouges (4400 μ.). Τὸ προσεχὲς ἔαρ θὰ μετενεχθῶσιν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Λευκοῦ Ὄρους (4810 μ.).

Ἐκαστος ἀχθοφόρος ἔφερε βάρους 24 χιλιogramμων. Ὁ κ. Capus διηύθυνε τὴν μεταφορὰν τῶν διαφόρων τεμαχίων τῆς οἰκοδομῆς ἐπὶ τοῦ Λευκοῦ Ὄ-